

The English version of this Decision immediately follows.

ועדת ערר - המרכז הבינתחומי הרצליה

בפני :

ד"ר הלל סומר - יו"ר
פרופ' אורית טיקוצינסקי
גב' דניאל קוטלר אלמלם

ערעור על החלטת הממונה על המשמעת
עו"ד שלי מלכה מיום 9 ביוני 2015
בתיק משמעת 5/2015
בעניינה של סטודנטית **פלונית**

בשם המערער :

גב' ניצן זיגדון, מר אור קרבקי

בשם הקובלת :

גב' אורלי שקד

החלטה

הדיון בפני הממונה על המשמעת והחלטתו

1. הסטודנטית המערערת הורשעה על ידי הממונה על המשמעת בגין מעשה הונאה בבחינה, עבירות על פי סעיפים (1)2 (אי ציות להוראות רשויות המרכז, מוריו או עובדיו), (3)2 (הונאה בבחינה ובכלל זה החזקת חומר אסור), (5)2 (מעשה תרמית), (6)2 (הפרת הוראות המתייחסות לבחינה), וכן הורשעה ככל הנראה בטעות סופר בעבירות על סעיפים (12)2 ו-(19)2 לתקנון המשמעת.
2. במישור העובדתי, המערערת הואשמה והורשעה בכך שבמהלך בחינה בקורס, אשר התקיימה בחומר סגור, נמצא בתא השירותים הסמוך לכיתת הבחינה חומר עזר השייך לה והרלוונטי לבחינה. אין מחלוקת גם כי המערערת יצאה לשירותים במהלך הבחינה.
3. הממונה על המשמעת ציין כי "משנמצא חומר עזר מפליל בזמן בחינה בחומר סגור, חומר עזר המשווה בוודאות לסטודנטית, מוטלת עליה החובה להסביר את פשר העניין. נטל ההוכחה כי חומר העזר לא הוחבא על ידה ו/או מי מטעמה, מוטל על כתפיה. השאלה המרכזית הדרושה הכרעה בעניינינו היא, כיצד נתגלגל הדבר שחומר עזר של הסטודנטית הגיע אל תא השירותים הסמוך לכיתת הבחינה? שאלה זו הופנתה אל הסטודנטית מתוך תקווה כי תספק הסבר המניח את הדעת. הממונה סקר גרסאות שהוצגו בידי המערערת וקבע כי "הסבריה נמצאו בעיני כלא סבירים וחלקם אף מופרכים וחסרי הגיון."
4. הממונה על המשמעת גם דחה את הטענה כי לא ניתן להכריע במקרה כזה תוך הסתמכות על ראיות נסיבתיות בלבד, מאחר ואין עדות ישירה לכך שהסטודנטית הכניסה את חומר העזר לשירותים. הממונה ציין כי "טענה זו הינה טענה שכיחה ולא בכדי, שהרי חלק לא מבוטל של מקרי ההעסקה מתבצעים

בשירותים וזאת, מטבע הדברים, בשל הפרטיות בתאי השירותים; היעדר פיקוח והסיכוי הקלוש להיתפס. מכל מקום, סעיף 2(3) לתקנון קובע, כי הונאה בבחינה כוללת החזקת חומר אסור בבחינה ואין זה משנה אם נעשה בו שימוש הלכה למעשה, אם לאו.

5. הממונה על המשמעת הטיל על הסטודנטית את העונשים הבאים:

א. הרחקה מלימודים בפועל למשך סמסטר אחד.

ב. עונש הרחקה לשנה על תנאי.

ג. פסילת הקורס.

6. ערעורה של המערכת מופנה כנגד עצם הרשעתה.

היקף ההתערבות של ועדת הערר

7. כפי שנאמר בהחלטות רבות של ועדות ערר בעבר:

א. ככלל, על ועדת הערר לגלות איפוק בהתערבות בהחלטות הממונה. כך נובע בעיקר מהעובדה כי הממונה הוא שהופקד על "נושאי המשמעת" (סעיף 1 לתקנון המשמעת) ובידו הסמכות הקהילתית לקביעת מדיניות המשמעת במרכז הבינתחומי ואכיפתה. כממונה על "נושאי המשמעת" נחשף הממונה באופן בלתי אמצעי לעובדותיו של כל מקרה (ולעניין זה נתונה לו כמובן הסמכות לחקור את הנילושים והעדים בדיון שלפניו), מגמות ותלונות בתחום המשמעת במרכז הבינתחומי, בקשות לאכיפת משמעת (כגון מצד אגודת הסטודנטים) ומתפקידו לבצר ולאכוף דפוסי משמעת בהתאם למדיניות המשמעת של המרכז הבינתחומי כפי שהוא רואה לנכון להפעילה במסגרת תפקידו. כך, אם מטרתו של המרכז הבינתחומי כקהילה אקדמית, חברתית ואנושית לקדם ערכי התנהגות ומשמעת מסוימים מתפקידו של הממונה לאכוף זאת ואל לנו לקעקע מעמדו זה של הממונה בהמירנו את שקול דעתו בשיקול דעתנו. כך עולה מהגיונם של דברים וכך עולה מהעובדה כי ועדת הערר אינה ממונה-על על המשמעת ומסמכותה של הועדה להתערב אך במספר מצומצם של החלטות הממונה היינו, החלטות ההרחקה בפועל מהמרכז הבינתחומי וגם זאת רק אם הסטודנט בחר בכך.

ב. עם זאת, אין כל ספק כי בתפקידו המעין-שיפוטי של הממונה על המשמעת כמכריע בזכויותיהם של סטודנטים עליו לנהוג בהליך הוגן וצודק (כהעדר משוא פנים, אי שרירות, הקפדה עם כללי הצדק הטבעי, פעילות בסמכות ובסבירות) והיבטים אלו יבוקרו גם יבוקרו ע"י ועדת הערר. בנוסף, בשל הרכבה הרחב יותר של ועדת הערר והתייחסותה אך לעונשי ההרחקה בפועל אשר הינם קשים במיוחד, תפתח עצמה הועדה לדיון עד כמה ניתן להתחשב בנסיבותיו/ה האישיות הסטודנטית/ית המערער/ת תוך איזון עדין עם יעדיה ודמותו של המרכז הבינתחומי, מטרתו של ההליך המשמעתי במרכז הבינתחומי ומעמדו הקהילתי של הממונה על המשמעת כגורם הישיר האמון על ענייני המשמעת.

ג. עוד נעיר כי על פי ההלכה המושרשת בדיון הישראלי, ולא רק בו, נדיר הוא המקרה שבו ערכאת ערעור מתערבת בממצאים עובדתיים שנקבעו באופן מלא בידי הערכאה הראשונה ששמעה את העדים. התערבות בנושא מהימנות העדים או בעניין קביעות עובדתיות אחרות, נעשית רק במקרים חריגים.

הדיון בפני ועדת הערר וההחלטה

8. המערערת טענה כנגד קביעתו של הממונה על המשמעת כי למערערת היו "הסברים יצירתיים" באשר לאופן שבו . . . חומר העזר שלה נתגלגל לשירותים" והתמקדותו, לטענתה, בגרסה אפשרית של הפללה. אולם גם מהאופן שבו מוצגים הדברים בידי המערערת, המערערת ציינה לאורך כל הדיון (בפני הממונה על המשמעת) כי "אינה זוכרת" מה עשתה עם הסיכומים שנמצאו בתא השירותים ומה שהממונה ראה כהסברים יצירתיים – לא היו אלא "השערות" (סעיף 1.2 לכתב הערעור).

9. בערעור, התמקדה המערערת בהשערה עובדתית אחת לפיה הסיכומים הושלכו לפח בשירותים לאחר הבחינה. לצורך כך, נזכיר את העובדות שאינן שנויות במחלוקת: הבחינה החלה בשעה 16:00 ותוכננה להתקיים עד לשעה 18:30. המערערת יצאה לשירותים בשעה 17:38 ושהתה בהם זמן קצר. לקראת השעה 18:00 נמצאו הסיכומים בשירותים. המערערת טענה כי סיימה את הבחינה "בסביבות השעה 18:00" אולם אין כל רישום לעניין מועד סיום הבחינה של כל סטודנט.

10. האפשרות הזו, המועלית גם בשלב הערעור כהשערה תיאורטית גרידא ולא כגרסה עובדתית המבוססת על זכרון מוצק, אין די בה כדי לערער את הראיות הנסיבתיות המשמעותיות כלפי המערערת. ראשית, אם המערערת היתה בשירותים באיזור השעה 17:40, הסבירות שחזרה לשירותים זמן כה קצר לאחר מכן, שהרי לקראת השעה 18:00 כבר בוצעה הסריקה בה נמצאו הדפים, נמוכה. שנית, סדר אירועים כזה מעלה את השאלה היכן היו הדפים בשעת הבחינה. אם הוחזקו על גופה של הסטודנטית, זו כמובן עבירה. ואם היו בתיקה, מדוע היה עליה להזדרז לשירותים להשליך דפים שנחו באין מפריע בתיקה?

11. הוצג בפנינו החומר שנמצא בשירותים. אנו סבורים כי החומר האמור תומך בגרסה לפיה מדובר בהחזקת חומר אסור ולא בחומר ששימש להכנה לבחינה. החומר נכתב בצפיפות רבה, כדי לחסוך במקום, דבר האופייני לכתיבה שנועדה לפתקים לצרכי העתקה ולא לחומר שנועד לצרכי לימוד. החומר גם היה מקופל במספר קיפולים, זאת באופן המתיישב עם חומר שהוסתר באחד הכיסים.

12. לאור האמור אנו סבורים כי הסטודנטית המערערת לא הציגה כל גרסה חלופית סבירה המרימה את הנטל המוטל עליה לעניין החומרים שנמצאו בשירותים, ואיננו מוצאים פגם בהחלטתו של הממונה על המשמעת להרשיעה בנסיבות אלו.

13. עונש ההרחקה שהוטל על הסטודנטית הוא אמנם עונש חמור, אבל גם העבירה בה הורשעה – חמורה היא. המרכז הבינתחומי מחנך להישגיות ולמצוינות, אולם אלו צריכים להיות מושגים ביושר וביושרה. החזקת חומרים לימודיים אסורים בבחינה בחומר סגור חותרת תחת אושיות שיטת המבחנים האקדמית, והשימוש בהם בשירותים מהווה ניצול של האמון הניתן בצדק בסטודנטים במהלך הבחינה. עם תפיסתו של מי שעובר עבירה זו, העונש של הרחקה בפועל הינו עונש ראוי.

מספר עניינים דיוניים חשובים

14. אף כי עיקר ערעורה של המערערת נדחה, אנו רואים לנכון להתייחס למספר עניינים דיוניים בעלי חשיבות עקרונית שהועלו במקרה זה.

15. ראשית, בהחלטתנו לא השתמשנו כלל במסמך "סיכום פגישה בין הסטודנטית והקובלת מיום 10.3.2015" כלפיו העלו באי כוחה של המערערת טענות. באי הכוח צודקים בטענתם העקרונית כי הממונה על המשמעת אינו צריך להתייחס כראיה למסמך שלא ניתנה לסטודנטית ההזדמנות להתייחס אליו בין לפני הדיון ובין במהלכו. ככל שהקובלת מבקשת לעשות שימוש במסמך זה, עליה להציגו כיאות ולאפשר לסטודנט להגיב עליו.

16. שנית, המערערת טענה כלפי העובדה שהתראת ההליך המשמעתי הועברה למערערת רק שלושה שבועות לאחר המבחן, וטענה כי יש בכך משום שיהוי הפוגם בהליך. ברור כי מן הראוי להבהיר לנילון במועד מוקדם ככל האפשר כי הוא חשוף להליך משמעתי. אולם במקרה זה יש לזכור כי תהליך איתורה של הסטודנטית ארך זמן (שכן היה צורך להצליב את הניירות בשירותים עם דוגמאות כתבי יד) וכי בתקופת הבחינות, ידי מנגנון המשמעת, למרבה הצער, עמוסות.

17. שלישית, אנו סבורים כי לא היה צורך להרשיע את הסטודנטית בשלל העבירות בהן הורשעה. בנסיבות דנן, היה על הממונה על המשמעת להרשיע את הסטודנטית בעבירה אחת בלבד, היא עבירת הונאה בבחינה בשל החזקת חומר אסור לפי סעיף 2(3) לתקנון המשמעת. כאשר מדובר במעשה אחד, אין צורך להרשיע בעבירות של אי ציות להוראות, או מעשה תרמית. הרשעתה של המערערת הינה איפוא בסעיף זה בלבד.

החלטה

18. לפיכך, אנו דוחים את הערעור, בכפוף לאמור לעיל בדבר ביטול סעיפי ההרשעה מלבד סעיף 2(3).

19. המערערת רשאית לבחור אם הרשעתה תהיה בתוקף בסמסטר א' או בסמסטר ב' של שנת הלימודים תשע"ו.

ניתן היום, כ"ד בכסלו תשע"ו, 6 בדצמבר 2015.

גב' דניאל קוטלר אלמלם

ד"ר הלל סומר, יו"ר

פרופ' אורית טיקוצינסקי

Appeals Committee – The Interdisciplinary Center

Before: Dr. Hillel Sommer – Chairman
Prof. Orit Tykocinski
Ms. Danielle Cutler Elmalam

Appeal against the Decision of the Disciplinary Officer
Adv. Shelly Malka given on June 9 2015
in the Disciplinary File 5/2015
In the matter of Student A

On Behalf of
The Appellant: Ms. Nizan Zigdon, Mr. Or Karabaki

On Behalf of
The Complainant: Ms. Orly Shaked

Decision

The Hearing before the Disciplinary Officer and His Decision

1. The Appellant student was convicted by the Disciplinary Office of cheating on an exam, of offenses under section 2(a), (disobeying instructions of the Center's Authorities, teachers or employees), 2c (cheating on an exam including having forbidden material, 2(e) (an act of fraud), 2(f) (infracting directives relating to an exam) and seemingly due to typos she was convicted of offenses under clauses 2(m) and 2(s) of the Disciplinary Regulations.
2. From the factual perspective, the Appellant was accused and convicted due to the fact that during a closed book exam material relevant to the exam and belonging to the Appellant was found in the bathroom next to the exam room. Furthermore, there is no dispute that the Appellant went to the bathroom during the exam.
3. The Disciplinary Officer noted that "when incriminating material is found during a closed book exam, material indisputably belonging to the Student, the burden of explaining the matter is on her. The burden of proof that the material was not hidden by her and/or by anyone on her behalf lies on her shoulders. The main question requiring a ruling in this matter is how the Student's material made it to the restroom adjacent to the exam room? This question was posed to the Student with the hope that she would provide an acceptable explanation." The Officer reviewed the versions presented by the Appellant and determined that "her explanations in my opinion are unreasonable and some are unfounded and illogical
4. The Disciplinary Officer also rejected the argument that in a case like this a decision cannot be made based solely on circumstantial evidence only, since there is no direct evidence that the Student brought the material into the bathroom. The Officer noted "that this argument is a

common argument and for good reason, since a significant amount of the cases of cheating occurs in the bathroom which is natural due to privacy in the bathroom stalls, the lack of supervision and the low risk of getting caught. In any case clause 2(c) of the regulations states that cheating on exams includes having forbidden material during the exam and it does not matter whether the material was used or not".

5. The Disciplinary Officer imposed the following punishment:

- a. Suspension from studies for one semester.
- b. Conditional suspension for one year.
- c. Disqualification of the course.

6. The appeal of the Appellant relates to the mere conviction.

The Scope of Intervention of the Appeals Committee

7. As stated in many decisions of the Appeals Committee in the past:

- a. As a rule, the Appeals Committee must demonstrate restraint in its intervention in the Disciplinary Officer's decisions. This mainly stems from the fact that the Disciplinary Officer is "in charge of disciplinary matters" (clause 1 of the Disciplinary Regulations) and he has the communal authority to determine and enforce disciplinary policy at the Interdisciplinary Center. As the individual "in charge of disciplinary matters" the Disciplinary Officer is directly exposed to the facts of each case (and in regard to this matter he has the authority to interrogate the accused students and witnesses at the hearing), to trends and complaints in regard to the disciplinary field at the Interdisciplinary Center and to requests of enforcing discipline (for instance from the Student Union). Therefore it is the role of the Disciplinary Officer to fortify and enforce disciplinary patterns in accordance with the disciplinary policy of the Interdisciplinary Center, which he believes should be promoted in the framework of his role. Thus, if it is the goal of the Interdisciplinary Center, as a small scale social, humane and educational community, to promote certain behavioral values, it is the role of the Disciplinary Officer to enforce them and we cannot destroy his role as the individual in charge of discipline by exchanging his discretion with our discretion. This is logically obvious and apparent from the fact that the Appeals Committee is not the superior administrator in charge of discipline and from its authority to intervene only in reference to a small number of decisions of the Disciplinary Officers, i.e. those cases in which the decision of actual suspension from the Interdisciplinary Center has been determined and then, only if the student has chosen to appeal.
- b. Nonetheless, there is no doubt that within the quasi-judicial role of the Disciplinary Officer when deciding with reference to the rights of the student it is his duty to act fairly and justly (without prejudice, without arbitrariness, while strictly adhering to natural justice, acting reasonably and in accordance with the authority vested in him). Furthermore, due to the wider composition of the Appeal Committee and its referring only to the punishment of actual suspension which is especially severe, the Committee will remain open to discussion

as much as possible while taking into consideration the individual circumstances of the student appealing and delicately balancing this with the goals and image of the Interdisciplinary Center, the goal of the disciplinary hearing at the Interdisciplinary Center and the communal status of the Disciplinary Officer as the authority directly entrusted with disciplinary matters.

- c. We should also note that based on the rulings embedded not only in Israeli law, rare are the cases in which the appellate intervenes in factual findings that were fully determined by the first instance who heard the witnesses. Intervention concerning the credibility of witnesses or concerning the determination of other facts is done only in exceptional cases.

The Hearing before the Appeals Committee

8. The Appellant made claims against the decision of the Disciplinary Officer in which he stated that the Appellant had "creative explanations for the manner in which... her material... found its way to the bathroom." and she argued that he focused on the possible version in which someone framed her. However also the way in which the Appellant presented the matter, she noted throughout the entire hearing (before the Disciplinary Officer) that "she does not remember" what she did with the summaries that were found in the bathroom stall and what the Officer perceived as creative explanations – were no more than "assumptions" (paragraph 1.2 of the statement of appeal).
9. In the appeal the Appellant focused on one factual assumption in which the summaries were thrown into the wastebasket after the exam. Thus we will recall the undisputable facts: The exam began at 16:00 and it was supposed to continue until 18:30. The Appellant went to the restroom at 17:38 and stayed there a short while. The summaries were found at about 18:00 in the restroom. The Appellant claimed that she completed the exam at "about 18:00" but there is no record concerning the completion of the exam of each student.
10. This possibility, which was raised only during the appeal as a simple theoretical assumption and not as a factual version based on her firm memory, is not suffice to challenge the significant circumstantial evidence against the Appellant. First of all if the Appellant was in the bathroom at about 17:40, the probability that she returned to the bathroom so soon afterwards, as the combing of the bathroom was already done at about 18:00 when the pages were found, is slim. Second, this order of events raises the question of where were the pages during the exam. If they were on the Appellant's body, it obviously constitutes an offense. And if they were in her satchel, why did she need to hurry to the restroom to throw out pages that lay undisturbed in her satchel?
11. The material found in the bathroom was presented to us. We believe that the said material supports the version whereby the student had forbidden material and is not material that was used to prepare for the exam. The material was written densely to save space, which is characteristic of the writing on cheat sheets and not on material used for studying. The material was also folded several times, which also supports the assertion that the material that was hidden in a pocket.
12. In light of the aforesaid we believe that the Appellant Student did not provide a reasonable alternative version which lifts the burden of proof regarding the material found in the restroom and we did not find any fault in the Disciplinary Officers conviction under these circumstances.

13. The punishment of suspension imposed on the Student is indeed severe punishment but the offense of which she was convicted is also severe. The Interdisciplinary Center educates towards achievement and excellence, but these must be acquired honestly and with integrity. Having forbidden material in a closed book exam undermines the foundations of the academic tests method, and using them in the bathroom constitutes exploitation of the faith rightfully given to the students during the exam. Punishment of suspension for someone caught committing this offense is appropriate punishment.

Several Important Issues in this Hearing

14. Though the main appeal of the Appellant was rejected we believe it is important to relate to several important issues concerning certain claims raised about the hearing in this case.
15. First, in our decision we decided not to use the document "summation of the meeting between the Student and the Complainant dated March 10, 2015, at all, for which the Appellant's representative raised several arguments. The representatives were correct in their principle argument that the Disciplinary Officer should not relate to a document as evidence if the Student did not have an opportunity to relate to whether before or during the hearing. If the Complainant wishes to use the document she must properly present it and allow the Student to respond to it.
16. Second, the Appellant made a claim about the fact that the notification about the disciplinary process was given to the Appellant only three weeks after the exam and she claimed that this is a type of delay which harms the process. It is obvious that it would be appropriate to clarify to the accused Student at the earliest time possible that there is a disciplinary process underway. Nonetheless, in this case we must remember that the process of locating the student took time (the handwriting on the material found in the bathroom needed to be matched with the handwriting on the exam) and unfortunately during exams the disciplinary system is overloaded.
17. Third, we believe that the Student did not need to be convicted of all of the offenses of which she was convicted. Under the circumstances of this case the Disciplinary Officer should have convicted the Student of only one offense, which is cheating on an exam due to having forbidden material under clause 3(c) of the Disciplinary Regulations. When there is only one act, there is no need to convict the accused of offenses of disobeying directives, or an act of fraud. The conviction of the Student is thus only the offense under this clause.

Decision

18. Consequently, we are rejecting the appeal, subject to the aforementioned concerning the cancellation of the convictions under those clauses other than 2(c).
19. The Appellant is entitled to choose whether her conviction will be valid for the first or second semester of the 2015-2016 academic year.

Given Today, December 6, 2015.

Prof. Orit Tykocinski

Dr. Hillel Sommer, Chairman

Ms. Danielle Cotler Almalam